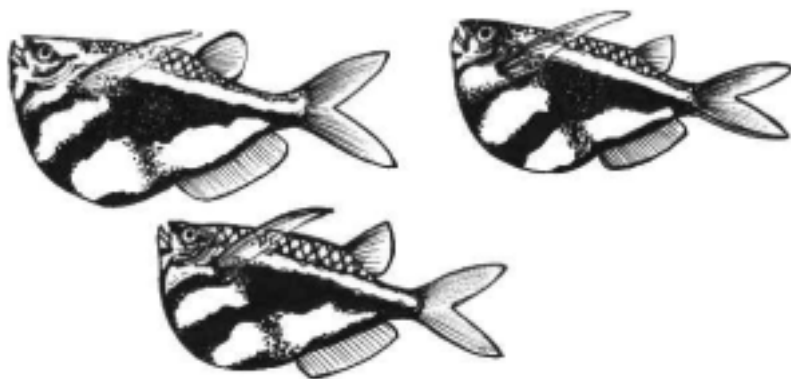

- BLADET

Maj 2002

*Stockholms
Akvarieförening*

Stockholms Akvarieförening

c/o Joakim Ström, Mälarböjdsn. 19 A, 129 40 Hägersten <http://hem.passagen.se/stoakvf/>

Styrelse 2002

Ordförande

Joakim Ström
tel: 08-97 79 60
08977960@telia.com

Vice Ordförande, Auktion

Mattias Grönlund
08-28 89 11
mattiasg@algonet.se

Kassör

Anders Östlund
08-88 72 77
ando@enea.se

Sekreterare

Håkan Carlsson
08-751 92 62
hakan.carlsson57@telia.com

Webbansvarig

Anders Borgmark
08-783 79 44
anders.borgmark@home.se

Redaktör

Carina Klingzell
08-744 40 98
carina@lundback.com

Servering, Odling

Johanna Borgendahl
08-783 79 44
johanna.borgendahl@home.se

Sponsring, Lotteri

Jan Hennicks
08-765 69 17
jan.hennicks@telia.com

Bibliotekarie

Anna Österman
08-765 90 09
limegreenanna@telia.com

Suppleant

Ulf Borgen
0176-26 35 08

Suppleant

Tyrone Lundström
08-500 316 28
tyrone.l@telia.com

Revisor

Jan Löfman

Revisorsuppleant

Björn Wallgren

Alla medlemmars namn, adress, telefonnummer, e-mail-adress och specialintresse kan komma att distribueras i form av en matrikel. Om du inte vill vara med eller vill ändra någon uppgift, hör av dig till ordförande Joakim Ström. Uppgifter datalagras.

Medlemsavgifter 2002

Senior: 120 kr
Junior: (till och med 16 år) 60 kr
Familj: 180 kr

Avgiften betalas in på Pg: 15 17 71-3

(Glöm ej att uppge namn, fullständig adress, samt eventuell e-postadress)

SAF-bladet är Stockholms Akvarieförenings medlemstidning och utkommer varje månad i samband med inbjudan till föreningsmöte (undantag för sommaren då möten ej äger rum). Du är alltid välkommen att skicka material till SAF-bladet, vill du däremot ha det infört i nästa utskick så är sista dag för bidrag den 15 i månaden innan.

Bidrag skickas till:

Carina Klingzell
Stensättra Gård 1:7
141 91 Huddinge

E-post:

carina@lundback.com eller
carina.klingzell@rfv.sfa.se

Stockholms Akvarieförening
håller föreningsmöte torsdagen den
2 maj, kl. 19.15
i Östermalms föreningsråds lokaler
Valhallavägen 148 (Fältöversten)
Anders Borgmark
berättar om
Jordartslära för akvarister

Majmötet kommer att handla om vad vi har som bottenlager i våra akvarier.

Anders kommer att berätta om sand, grus, sten, lera, torv och annat som hör botten till.

Välkomna till ett riktigt bottenföredrag!

**MISSA INTE STOCKHOLMS AKVARIEFÖRENINGSS
ÅRLIGA PICKNICK SÖNDAGEN 26 MAJ**

Ja, nu är det dags för vår årliga picknick och vattenloppsfångarutflykt. Som vanligt gästar vi dammarna vid Drottningholms slott.

Vi träffas vid Brommaplans tunnelbanestation klockan 11.00, för vidare transport till dammarna. Det går naturligtvis bra att ta sig dit på egen hand också. Vi parkerar på parkeringen vid dammarna.

Väl där blir det picknick, levandefoderfångst och avnjutande av vårens sol (eller regn...).

Glöm ej att ta med matsäck, en filt att sitta på och en hink att ha småkrypen i. Har du bil, håv och ett par stövlar så får du naturligtvis ta med dem också.

Så, ta med dig själv och alla andra som kan vara intresserade, och kom med och njut av livet på söndagen 26 maj!

Alla akvarieintresserade är välkomna, vare sig de är medlemmar eller inte.

Labyrinthelg i Sheffield

Av: Joakim Ström

I år missade jag föreningens Storauktion, anledningen var att jag var på labyrintfiskhelg i England just då.

Jag är medlem i det brittiska labyrintsällskapet AAGB (Anabantoid Society of Great Britain) och en gång per år, under deras påsklov, har de en medlemshelg. Under denna helg bjuds det på föredrag, prat med likasinnade, pristävling, auktion, årsmötesförhandlingar med mera.

Denna 'Members Weekend' inföll 5-7 april, och avhölls i Hallifax Hall på Sheffields universitet. Evenemanget startar traditionsenligt på fredagskvällen med att de som har kommit för att sova över går ut på en sen middag. Själv kom jag till universitetet vid 20-tiden, och hann precis hämta nycklarna till mitt rum och göra mig av med packningen och sedan iväg med sju andra glada akvarister. Vi gick ner mot restauranggatan i närheten, och kryssade fram mellan lediga, festande, studenter. Till slut landade vi på en italiensk krog, där jag åt en alldeles utmärkt svärdfiskkotlett, som fick göra några pint utmärkt öl sällskap i magen. Därefter vinglade vi hem till Hallifax Hall, och åtminstone jag stupade i säng.

Lördagen startar med en rejäl engelsk frukost. Vi labyrintfantaster är relativt ensamma i matsalen, några morgontrötta studenter gör oss sällskap. Vårre var det året innan, då ett par hundra nunnor (!) hade konvent samma tid och ställe som AAGB.

Ögonvittnesskildringar berättar att det var ett otroligt kackel överallt inom området, inte minst i puben! (Det är inte utan att man avundas brittena. Vi bodde på universitetsområdet, och i vårt hus (ungefär som studentlägenheter med vidhängande lokaler och matsal) fanns en alldeles egen, rejält tilltagen, pub). Fredagskvällens labyrintdiskussioner försätter, med lite allmänt skvaller om vad som har hänt sedan sist, visande av bilder på barnen osv.

Sedan till vår lokal, som är två rum, en för föredragen och en för utställning och auktion. Redan finns ett tjugotal fiskar simmande i små utställningsakvarier, och fler kommer det att bli. Nu börjar det verkliga fiskpratandet, medan fler och fler medlemmar droppar in. Vid 10.30 tiden är vi drygt 15 stycken, ordföranden Kevin Webb hälsar oss välkomna, och det första föredraget startar.

Kevin Webb och David Armitage startar programmet med en diskussion om odling, de visar bilder på fiskar från alla olika familjer, och ger tips om hur man odlar dem. Livliga diskussioner sätter gång, eftersom det är många som odlar. Tipsen tänkte jag sammanfatta i ett kommande nummer av SAF-bladet.

Vid 13-tiden avslutar vi för lunch, och alla sprids för vinden. Själv går jag iväg och köper en smörgås, som jag avnjuter i en park i närheten. Det är senvår i Sheffield, och en 17-18 grader. Perfekt väder för en liten picknick.

Efter lunch berättar Peter Riley om sina äventyr som fiskfångare i Moçambique. Peter

åkte dit på en expedition med några sydafrikaner 1999, främst för att fånga killies. Moçambique är intressant eftersom det inte är speciellt utforskat vad gäller fisk, de har helt enkelt haft för mycket krig och elände där, så Peter med vänner tänkte utforska delar av den nedre tredjedelen.

Efter att formligen supit gränsvakterna under bordet (mutor krävs, och billigaste mutan är att alkoholi) så kommer sällskapet in i Moçambique. De konstaterar snabbt att de har kommit in i ett mycket fattigt land, förött av krig. Under de 18 dagar expeditionen varade så de totalt bara ett handfull vilda djur större än en hare. Koncentrationen sönderskjutna stridsvagnar var ungefär lika hög.

Man håvar intensivt i många vattendrag, och finner många intressanta killies, varav några inte verkar vara beskrivna än. På grund av minst sagt inkompetens så kommer de flesta fiskar som transporteras åter till Sydafrika att konserveras (vilket man inte hade tänkt sig) och konserveringen sker i gin... Man tager vad man haver, men det är inte helt lyckat. De konserverade firrarna skickas till Pretorias universitet för artbestämning, men ginen är onekligen bättre med tonic än med fisk, eftersom de stackars fiskarna inte är så välbehållna när de väl ska undersökas. Totalt kommer endast 31 fiskar levande till UK, inte riktigt vad Peter hade tänkt sig.

Memorabelt från resan var när hela gänget blev stoppade av polisen mitt ute i ingenstans, hotade och till slut lyckades fly mitt i natten, och när en av sydafrikanerna under en snorklingstur i havet drogs med över revet av en våg och skar sönder ryggen (en av medlemmarna var doktor, så han tog den söndertrasade kollegan och åkte tillbaka till Sydafrika med honom. De konstaterade att han troligen inte skulle ha överlevt om han hade behandlats lokalt. Rutten fick ändras, och därmed missade man att besöka många av de fångstplatser man hade tänkt undersöka. Anledning: banditgång härjade framåt vägen, de rånade och mördade folk. Mitt i expeditionen tog maten slut, frun till en av sydafrikanerna hade fått i uppgift att skaffa man till fem man i 18 dagar. Antingen åt hennes man väldigt lite hemma, eller så var hon MYCKET dålig på matte.

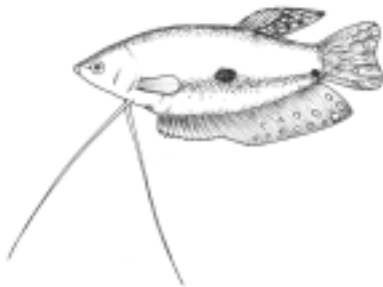
Slutsatserna från äventyret var att det hade varit väldigt intressant, att man bör undvika Moçambique, och att man aldrig, under några omständigheter, skall låta sydafrikaner organisera något.

Efter två timmars livfull presentation fylld med anekdoter, blev det en kort auktion av donerad fisk, en av specialklasserna i utställningen. Dyrast blev ett par Betta albimarginata för £25.

Efter någon timmes vilande följde en utsökt fyrrättersmiddag. De som säger att engelsmän inte kan laga mat, överkokar sina grönsaker osv., vet inte vad de pratar om. Det här var fenomenalt gott, och själv fastnade jag länge vid ostbrickan, som bland annat hade en helt enastående stilton. Till maten köpte man lämpligen något lämpligt från puben, en pint bitter satt inte fel.

Lördagskvällarna avslutas alltid i puben, som vi hade för oss själva. En Newcastle Brown Ale gjorde ett hastigt gästspel, följt av det ena och det andra. Under denna pubkväll spelas jenga och frågesport (para ihop huvuden, stjärten och namn på fiskar, djävulskt svårt (speciellt när den som tecknar hela härligheten inte är en så där alldeles fenomenal konstnär). Dagens lotteri dras och jag vinner en helt gräslig tavelram

i form av en fisk och en reseväckarklocka. Kvällen blir sen. Söndagen börjar med en stadig frukost, följt av beundrande av alla utställningsfiskarna. Nu har några till anslutit sig, och vi är drygt 20 personer. Sedan kommer David Armitage, Tony Pinto och Allan Brown och berättar om sin expedition till Indonesien, närmare bestämt öarna Bangka och Belitung. De här herrarna har varit ute många gånger tillsammans och fångat fisk i Sydostasien. Det har tidigare främst varit i Malaysia, och de har varit väldigt duktiga i att hitta nya arter, så också denna gång. Föredraget är en orgie i olika sorters bettor, lakritsguramis och chokladguramis, med några inkastade rasboror och annat mellan varven. En fantastisk resa som ger en massa insikter i hur fiskarna bor i naturen. Enda smolket i bägaren, eller snarare bäckarna och floderna, är alla de olagliga tenngruvor som finns i hela området och som förpestar vattendragen. David berättade om en incident, där han hade hittat ett dagbrott och smugit sig fram till skogskanten för att ta ett foto över olagligheten, som ett minne. Han hade varit väldigt försiktig i att inte synas, eftersom det hela trots allt var olagligt. Han tar ett foto, och allt arbete avstannar och alla stirrar mot stället han står. Mycket riktigt, blixten var på! En mycket hastig reträtt till de andra som står i midjedjupt vatten, och sedan en strategisk förflyttning till ett säkerligen bättre fiskevatten. Det är inte första gången jag hör dessa tre herrar berätta inlevelsefullt hur de fångar

fisk, och det är lika intressant varje gång.

Lunch - lika utsökt som middagen. Än en gång frossar jag i engelska ostar, och några hekto stilton får sällskapa med lunch-lagern från puben. Jag och amerikanen Tony Pinto konstaterar att vi har gått upp i vikt sedan vi kom till England, och att det inte borde vara så eftersom vi har lärt oss att engelsmän inte kan laga eller avnjuta god mat. Fel av oss.

Eftermiddagen blir det utdelning av diplom och vinster för de fiskar som var med på utställningen, årsmöte och utlottning av dagens lotterivinster. Denna gång blir det en temugg med fiskmotiv, en stor påse godis och en akvarietidning.

Nu till helgens höjdpunkt, auktionen. Totalt säljs 74 poster. Det som fanns med var: *Betta tussyae*, *fusca*, *dimidiata*, *patoti*, *albimarginata*, *persephone*, *burdigala*, *imbellis*, *splendens*, *unimaculata*, *edithae*, *coccina* och *pulchra*. *Paroshromenus nagyi*, *filamentosus*, *sumatranus* och *linkei*. *Belontia signata*, *Malpulutta kretseri*, *Macropodus ocellatus*, *Pseudosphromenus dayii* och *cupanus*, och *trichogaster tricopterus*.

Himmelriket för en labyrintfantast. Dyrast går ett par *Betta imbellis* för £21.

Själv köper jag fyra *Betta burdigala*, ett par *B. albimarginata* (£17, usch). Hanen överlever knappt hemfärden, och simmar upp i fiskhimmeln två dar efter att jag kommit

hem), ett par *Macropodus ocellatus* och fyra *Belontia signata*.

Vi skiljs åt, och jag får skjuts till tågstationen av en nyvunnen vän. Sedan övernattar jag i London och flyger hem på måndagen.

Vad kostar det på ett ungefär:

Members weekend (två övernattningar, två frukost, en lunch, en middag och inträden) : 900 kr

Flyg London t.o.r. (SAS) : 1300 kr

Tåg London - Sheffield t.o.r.: 600 kr

En övernattning London: 450 kr

Arlanda Express t.o.r: 300 kr

Tunnelbana London: 100 kr

Ungefärlig summa med några måltider till: 4000 kronor

Värt varenda öre!

/Joakim Ström

Är ni intresserade av AAGB kan ni kontakta mig eller hitta mer information på AAGB:s hemsida:

www.geocities.com/rainforest/andes/5819/welcome.htm

Medlemsannonser

Det är fritt fram att sätta in annonser i medlemsbladet om man har något att sälja. Vill du göra reklam för något du tänker ta med dig till en mötesauktion så går det alldeles utmärkt. Maila eller hör av dig till Carina Klingzell.

Köpes

720 l akvarium med bänk och lysramp köpes. Allt av intresse.

Maila till: mikaelgerhard@hotmail.com

Efterlysning

Är det någon som kan avvara ett par eller en hona av *Microctenopoma ansorgii*, och/eller ett par eller en hane av *Betta smaragdina*?

Kontakta Joakim Ström, tel 97 79 60 eller mail: 08977960@telia.com

Orsaker till likheter och skillnader mellan cikliderna i Malawi- och Tanganyikasjön

Text: Anna Österman

Bild: Sara Söderström

Inledning

Malawi- och Tanganyikasjön i Östra Afrika är av intresse både för forskare och akvarieintresserade p g a sin stora artrikedom. Det är framförallt ciklider som står för denna rikedom. I Malawisjön finns fler än 650 arter, bara ett hundratal färre än vad som finns i alla Nordamerikas sjöar och floder. Jag har alltid varit intresserad av dessa fascinerande fiskar. I detta arbete kommer jag att jämföra ciklider från Malawi- och Tanganyikasjön samt ta reda på vad likheter och skillnader beror på.

Vad är en ciklid?

Mycket kortfattat är ciklider de fiskar som tillhör familjen *Cichlidae*, ordning taggfeniga fiskar. Det finns dock kännetecken som är mer konkreta. Ett drag som är typiskt för ciklider är att de bara har en näsborre på varje sida av huvudet. Det vanligaste hos fiskar är att ha två näsborrar på varje sida av huvudet. Det finns dock ett fåtal fiska förutom cikliderna som har enkla näsborrar men de är alla saltvattensarter. Ytterligare ett yttre kännetecken är ciklidernas brutna sidolinje. Alla fiskar har en linje av fjäll från gällocket till stjärtroten. Dessa fjäll hjälper fiskarnas nervsystem att uppfatta små vibrationer och kallas sidlinjesystemet. Hos cikliderna är denna linje uppbruten till två linjer. Den är också mer oregelbunden (se bild 1).

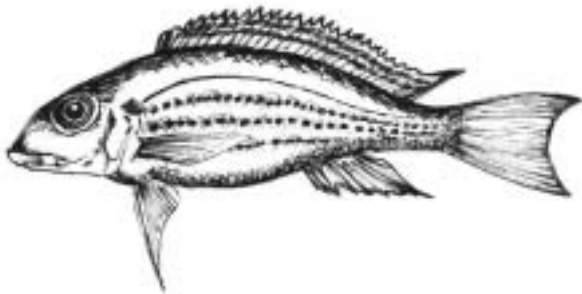

Bild 1. På denna bild syns ciklidens uppbrutna sidolinje mycket väl.

Också detta tecken kan finnas hos vissa saltvattensarter, som tros vara ciklidernas nära släktingar. Om vi dissekerar en ciklid hittar vi fler kännetecken som cikliderna är ensamma om. Ett är att ciklidernas tarm är fäst vid magen på vänster sida, omvänt mot andra fiskar. Det finns troligen unga fördelar med att ha det så. Det har antagligen uppstått genom slumpen hos ciklidernas förfäder och blivit kvar. Den sista stora likheten sitter i ciklidens inneröra. Alla fiskar har små ”öronstenar” k otoliter i sina öron. Dessa tillväxer på ett sådant sätt att årsringar bildas. Det som skiljer ciklidernas otoliter från andra fiskars är att de har en djup fåra på sidan. Detta drag försämrar inte otolitens funktion. För att summera och förenkla: en ciklid är en fisk från familjen cichlidae, ett rent sötvattensläkte, med enkla näsborrar och uppbruten sidolinje.

Sjöarna

Malawisjön

Bild 2. Ciklidens otolit med typisk fåra.

Vattenvärden

Malawisjön har en area på 31000 kvadratkilometer, vilket gör den till världens nionde största sjö. Den har en längd på 600 km och en vidd på 80 km. Endast de övre 100-150 metrarna av sjöns vatten är syresatta. Det förekommer heller ingen blandning av yt- och bottenvatten, något som sker i temperade sjöar där det kallare ytvattnet är tyngre än bottenvattnet. I Malawisjön ligger temperaturen konstant på 23.5-27 grader och botten temperaturen är endast obetydligt lägre. Denna skiktning är unik för tre sjöar som alla ligger i Rift Valley: Malawi-, Tanganyika och Kivusjön. En riklig uppströmning av bottenvatten skulle vara mycket farlig för livet i Malawisjön då bottenvattnet är mycket metangasrikt. Här följer en analys av Malawisjöns vatten:

Parameter:	Test 1:	Test 2:
Färgtal	0	1
Konduktivitet mS/m	34,3	37,1
pH	7,6	7,2
Alkalitet mg/l	191	189
Kalcium Ca mg/l	23	
Magnesium Mg mg/l	7	
Natrium Na mg/l	25	23
Kalium K mg/l	11	7,5
Totalhårdhet som Ca mg/l	35	35,7
Järn mg/l		0,1
Aluminium mg/l	0,03	

Tabell 1. Malawisjöns vatten

Vattnets totala hårdhet är ca 150 dH och vattnet är alkaliskt. Vattentillförseln till sjön är totalt 1490 mm, varav 1000 från regn och 490 från floder. 1300 av dessa försvinner genom avdunstning och de återstående tar Zambezifloden hand om. Siktdjupet i sjön varierar från 1 meter i februari till drygt 20 meter i oktober. Den vanligaste anledningen är algblomningar. Dybottenområden är grumligare än de med klippbotten. Malawisjön har också en relativt låg konduktivitet (ett mått på mängden lösta mineraler) jämfört med de andra sjöarna i Rift Valley. Den varierar mellan 200-260 mikrosiemens.

Biotoper

Man kan dela in Malawisjön i sex olika biotoper: klippstrand, sandstrand, övergångszonen mellan dem, träskområden, öppet vatten och djupt kustvatten.

Klippstrandens stenar och klippor är täckta av ett tjockt lager alger och smådjur. Det kallas "Aufwuchs" och är en viktig näringskälla för de ciklider som lever där. Sandstranden innehåller många musslor och kräftdjursarter. Till skillnad från andra biotoper finns här växter men även växtfria ytor förekommer.

Övergångszonen kännetecknas av spridda klippblock på sandbotten. Här blandas klipp- och sandstrandens fiskar men det finns även arter som endast lever i denna zon.

Träskan innehåller inga endemiska ciklidarter p g a för lågt pH-värde. De ciklider som lever här har vandrat in från utmynnande floder och bäckar. Man tror att de endemiska cikliderna är ättlingar till dessa. Vattnet här är smutsigt och botten täckt av detritus.

Öppet vatten är en biotop för de ciklider som lever pelagiskt dvs. endast kommer in till kusten för att leka.

Malawisjöns botten är täckt av ett tjockt lager sediment. Totalt är det 4 kilometer tjockt. M h a detta har man kunnat fastställa sjöns ålder till mellan 3 och 20 miljoner år.

Malawisjöns vattennivå varierar kraftigt med årstiderna. I slutet av regnperioden i maj kan den vara 2 meter högre än i slutet av torrperioden i november. Förutom dessa variationer har sjöns vattennivå förändrats under evolutionens gång. T.ex. för 25000 år sedan då sjön var 400 meter grundare än idag. Undersökningar av sedimentlagret har visat att flera perioder med låg vattennivå förekommit. Dessa har säkert spelat roll vid arters uppkomst och försvinnande.

Flora och fauna

Det finns mycket få växter i Malawisjön. Finns de, växer de på grunt vatten eller i dyiga vikar. På de ställen där växterna förekommer har endast få ciklider samlats in. Det får den logiska följderna att endast ett fåtal betraktar växterna som föda. Alger förekommer dock rikligt i sjön. De förekommer framförallt i klippstrandens zonen där de bildar "aufwuchs". "Aufwuchs" är den viktigaste födokällan för cikliderna i klippzonen. Utan det skulle de inte överleva.

Om florán är sporadisk är faunan desto rikare. Det finns flera, förutom cikliderna, som är endemiska. Några exempel på djurgrupper som finns endemiskt i Malawisjön är malar, krabbor och "Usipa", en silliknande fisk som bildar stora stim på öppet vatten. Huvuddelen av faunabeskrivningen tänker jag ägna åt att beskriva de olika typerna av ciklider:

Mbunas är klipplevande ciklider. De lever i klippstrandsbiotopen. De är 10-15 cm långa och ofta färgglada i blå och gula färger. Anledningen till att just dessa färger dominerar kommer jag att återkomma till under rubriken 'två teorier om evolutionen i sjön'. De lever ofta på "aufwuchs". Några typiska mbuna-släkten är *Pseudotropheus*, *Labeotropheus* och *Melanochromis*.

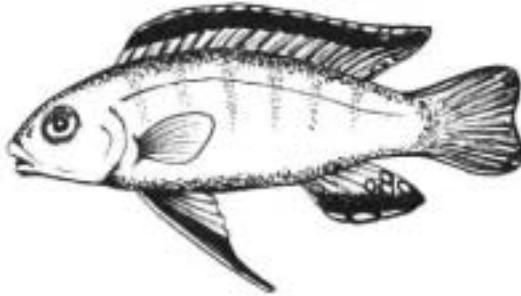

Bild 4. *Pseudotropheus socolofi*, en typisk mbuna

Sandstrandens och övergångszonens ciklider kallas ofta "Haplochromisar" eftersom många av dem tidigare tillhörde släktet *Haplochromis*. De är större än mbunas, 15-30 cm, och inte heller lika färggranna. Hanarna har så gott som alltid metallicblå nyanser och honorna är grå. "Haplochromisar" är också plattare i kroppen än mbunas. Inom "Haplochromis"gruppen finns både växtätare, insektsätare och fiskätare. Exempel på släkten är *Cyrtocara* och *Letrinops*. "Utakas" kallas de ciklider som lever på öppet vatten. De återvänder endast in till kusten för att leka. Exempel på släkten är *Copadichromis*.

Fortsättning följer i nästa SAF-blad

Lite kul fakta från storauktionen...

Förutom alla fiskar som bytte ägare så såldes även 400 lotter, 80 hembakta bullar och 51 paket röda mygglarver.

Kändisar i föreningen...

Många uppmärksammade nog att en (?) fotograf smög runt i lokalen. Vi har upptäckt en bild i Metro samt en bild på vår bibliotekarie Anna Österman i både DN samt Karlskoga-kuriren (!).

Vår vice ordförande, Mattias Grönlund fick vara med i radio P5 (Radio Sthlm) och prata fisk.

Tack till alla som hjälpte på auktionen!!

SAF-kalendern

2 maj (tors)

Föreningsmöte

26 maj (sön)

Vårutflykt till Drottningholm

Vad händer annars?

14 september

Akvariesymposium, Örebro

6 oktober

Storauktion, Spånga AF

12-13 oktober

Akvariets Dag i Malmö

Besök gärna SARFs kalender för mer information:

<http://www.akvariet.tripnet.se/gajden/nykalender.html>

Ny myndighet kommer att övervaka våra akvarier

Det verkar som om vi kommer att få en ny myndighet som skall se till att vi sköter våra skyddslingar på ett bra sätt. Det hela är fortfarande i sin linda, men tydligt är att Jordbruksverket i framtiden inte kommer att intressera sig för akvariefisk, medan den nya Djurskyddsmyndigheten kommer att rikta sina strålkastare mot bland annat husdjur.

Pressmeddelande från Jordbruksdepartementet 2002-04-04

Djurskyddsmyndigheten är i hamn! Socialdemokraterna, Vänsterpartiet samt Miljöpartiet är överens om följande:

- En djurskyddsmyndighet inrättas. Genom att denna myndighet får övergripande ansvar för tillsynen av djurskyddet så kommer den att bli en central myndighet för djurskyddsfrågor.
- Djurskyddsmyndigheten har det totala ansvaret för icke-livsmedelsproducerande djur, exempelvis vad avser föreskrifter, hantering m m.
- Jordbruksverket har kvar ansvaret för de livsmedelsproducerande djuren, inklusive distriktsveterinärorganisationen och smittskydd.
- Djurskyddsmyndigheten har även det centrala ansvaret för all djurskyddstillsyn.
- Djurskyddsmyndigheten kommer som en del av sin verksamhet att ta över Centrala Försöksdjursnämnden, Jordbruksverkets föreskrifter som avser försöksdjur samt ha huvudmannskapet för de djurförsöksetiska nämnderna.
- Vid såväl Jordbruksverket som Djurskyddsmyndigheten skall finnas ett djurskyddsråd. Propositionen kommer att presenteras i vår.